

ZMIANY GĘSTOŚCI MINERALNEJ BLIŻSZEJ NASADY PISZCZELI W CHOROBY ZWYRODNIENIOWEJ KOLAN [...]]

XI Zjazd Polskiego Towarzystwa Osteoartrologii i Polskiej
Fundacji Osteoporozy
V Krakowskie Sympozjum Osteoporozy
Kraków 27-29.09.2001

Streszczenia:

wersja polska

Materiały kongresowe: STRESZCZENIA, s179.

Druk: Drukarnia Skinder, ISBN – 83-904008-5-5

wersja angielska

Osteoporosis International 2001; vol. 12 (Suppl 1), s44-45.

P96

**ZMIANY GĘSTOŚCI MINERALNEJ BLIŻSZEJ NASADY PISZCZELI W
CHOROBY ZWYRODNIENIOWEJ KOLAN Z WSPÓŁISTNIEJĄCĄ SZPOTAWĄ
DEFORMACJĄ OSI KOŃCZYNY DOLNEJ**

Karol Nowak, Radosław Kukiełka, Edward Czerwiński

*Klinika Ortopedii Collegium Medicum Uniwersytetu
Jagiellońskiego*

ul. Kopernika 19; 31-501 Kraków

Zaburzenie osi kończyny dolnej jest bardzo często obserwowane u chorych z chorobą zwyrodnieniową stawu kolanowego. Strukturę warstwy podchrzęstnej końców stawowych kości dotychczas oceniano na podstawie badania radiologicznego. Densytometria umożliwiła dokładną analizę struktury kostnej w interesujących nas okolicach kośćca. Analizowaliśmy zmiany gęstości mineralnej nasady piszczeli i ich związku ze szpotawym

zagięciem osi kończyny dolnej u chorych z chorobą zwyrodnieniową stawu kolanowego.

Gęstość mineralna kości (BMD) była badana u 45 chorych w wieku 15 do 78 lat, średnio 62, którzy byli operowani w Klinice Ortopedii z powodu choroby zwyrodnieniowej stawu kolanowego ze szpotawym zagięciem osi. BMD nasady bliższej piszczeli badano densytometrem Lunar DPX-IQ w trzech okolicach nasady: bocznej, centralnej i przyśrodkowej. Zaburzenie osi kończyny badano używając aparatu Metrecom firmy Faro. Wyniki porównano do grupy 20 chorych bez zmian zwyrodnieniowych i bez zaburzeń osi kończyn dolnych. Zwiększony poziom BMD stwierdzono w przedziale przeciążanym piszczeli w porównaniu do przedziału odciążanego. Współczynnik porównujący obie te wartości BMD wynosił średnio 3,3 (od 1,2 do 24,5). Jego wielkość rosła proporcjonalnie do szpotawości badanych kolan.

P096

CHANGES OF BONE MINERAL DENSITY OF THE PROXIMAL TIBIA IN GONARTHROSIS WITH VARUS AXIS DEVIATION OF LOWER EXTREMITY

Karol Nowak, Radosław Kukiejka, Edward Czerwinski,
Department of Orthopaedics of Collegium Medicum Jagiellonian University, Krakow, Poland

Lower extremity axis deviation is observed very often in patients with gonarthrosis. Structure of subchondral bone of the knee in these patients was previously examined by X-ray. Densitometry gives us a new method of estimating structure of bone in the interesting regions of the skeleton. We used this method to estimate changes of bone mineral density in the assessment of varus axis deviation of the lower extremity in patients with gonarthrosis. Bone mineral densities (BMD) were estimated in 45 patients at a mean age of 62 years (15 to 78) who were operated on in Department of Orthopaedics due to osteoarthritis of the knee with varus deviation. BMD of the proximal tibia was evaluated on the Lunar DPX-IQ densitometer and analyzed in three regions of interest: medial, lateral and central. Lower extremity axis deviation was evaluated using

the Metrecom device (Faro). Results were compared to a control group of 20 patients without osteoarthritis of the knee and without deviation of lower extremity axis. Increased BMD was found on the overweighed compartment of the knee in comparison to the underweight one. These differences were not observed in the control group. We developed a coefficient, which is the ratio of BMD in the overweighed compartment compared to BMD in underweight one. In our patients the mean value of this coefficient was 3.3, and it ranged from 1,2 to 24,5 (SD 5,7). We also found a strong correlation between the increased BMD coefficient and varus axis deviation